

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 922/2546

นาย ยืน กมลยิ่งเสถียรโจทก์ นาย วิเชียร มินศิริจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 55

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำฟ้องของโจทก์อ้างว่าโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาทตลอดมา ดังนั้นเพียงแต่จำเลยนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปรังวัดออกโฉนดที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยไม่ได้เข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินพิพาทข้ออ้างในการที่จำเลยแย่งสิทธิครอบครองจึงยังไม่เกิด ทั้งคำขอท้ายฟ้อง มิได้ขอให้ศาลขจัดข้อที่โจทก์อ้างว่าถูกจำเลยโต้แย้งสิทธิ คือมิได้ขอให้ห้ามมิให้จำเลยออกโฉนดที่ดินพิพาท เมื่อโจทก์อ้างว่าโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองโดยที่จำเลยยังไม่ได้เข้าไปแย่งการครอบครอง โจทก์จึงไม่มีสิทธิฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า ที่ดินพิพาทคือที่ดินหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่1374/696 เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ มีชื่อจำเลยเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ เมื่อประมาณปี 2529 โจทก์แย่งการครอบครองและเข้าทำประโยชน์ที่ดินดังกล่าว โดยปลูกบ้านอยู่อาศัยและปลูกพืชผลทางการเกษตร ไม่มีผู้ใดโต้แย้งคัดค้าน โจทก์จึงได้สิทธิครอบครองต่อมาวันที่ 17 สิงหาคม 2538 จำเลยเข้ารบกวนการครอบครองของโจทก์โดยนำเจ้าพนักงานที่ดินไปทำการรังวัดเพื่อออกโฉนดที่ดิน โจทก์คัดค้านว่าที่ดินดังกล่าวเป็นของโจทก์ แต่จำเลยยังดำเนินการให้เจ้าพนักงานที่ดินออกโฉนดที่ดินต่อไป ทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้พิพากษาว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 1374/696 ตำบลปรานบุรี (ที่ถูกตำบลเขาน้อย)อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื้อที่ประมาณ 10 ไร่ ห้ามจำเลยเข้ามาเกี่ยวข้องให้จำเลยจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้มีสิทธิครอบครองการทำประโยชน์เป็นชื่อของโจทก์หากจำเลยเพิกเฉยให้ถือเอาตามคำพิพากษาเป็นการแสดงเจตนาแทนจำเลยให้การว่า โจทก์ไม่ได้เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท โจทก์เข้าอยู่ในที่ดินพิพาทโดยได้รับอนุญาตจากจำเลย การที่จำเลยนำเจ้าพนักงานที่ดินไปรังวัดที่ดินพิพาทเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมาย จำเลยมิได้โต้แย้งสิทธิของโจทก์ โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ขอให้ยกฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาลับว่า โจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทตามหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 1374/692 ตำบลเขาน้อย อำเภอปรานบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ห้ามจำเลยเกี่ยวข้องคำขออื่นให้ยกจำเลยฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "โจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาท จำเลยรบกวนการครอบครองของโจทก์โดยนำเจ้าพนักงานที่ดินไปรังวัดเพื่อออกโฉนดขอให้พิพากษาว่าโจทก์เป็นผู้มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทและให้จำเลยจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้มีสิทธิครอบครองในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส.3) เลขที่ 1374/696จากชื่อของจำเลยเป็นชื่อของโจทก์ ห้ามจำเลยเกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท เห็นว่า ตามคำฟ้องของโจทก์ดังกล่าว โจทก์อ้างว่าโจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาทตลอดมา ดังนั้นเพียงแต่การที่จำเลยนำพนักงานเจ้าหน้าที่ไปรังวัดออกโฉนดที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยไม่ได้เข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินพิพาท ข้ออ้างในการที่จำเลยแย่งสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทจึงยังไม่เกิด ทั้งในการพิพากษาคดี

ศาลจะต้องพิพากษาตามคำขอของโจทก์ซึ่งตามคำขอท้ายฟ้องโจทก์มิได้ขอให้ศาลจัดซื้อที่ดินพิพาท อ้างว่าถูกจำเลยโต้แย้งสิทธิคือมิได้ขอให้ห้ามมิให้จำเลยออกโฉนดที่ดินพิพาท เมื่อโจทก์อ้างว่า โจทก์เป็นฝ่ายครอบครองที่ดินพิพาทโดยที่จำเลยยังไม่ได้เข้าไปแย่งการครอบครอง โจทก์จึงไม่มี สิทธิฟ้องขอให้ศาลมีคำสั่งว่าโจทก์มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทแต่อย่างใด ทั้งไม่มีกรณีที่ จะพิพากษาให้ตามคำขอของโจทก์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น"พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

ธาดา กษิตินนท์ · ธีรศักดิ์ เตียววัฒนานนท์ · หัสดี ไกรทองสุข

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/922/2546>